

οὐδὲν σταφιδεργοστάσιον ἀφίνεται ἀ-
κάλυπτος ἡ σταφίς, εἴτε εἶναι συσκευα-
σμένη, εἴτε ὅχι.

Συσκευασία τῆς Σταφίδος. Περίπου
τὰ 500) τῆς σταφίδος Τήιοιρπσοι συ-
σκευάζονται εἰς χαρτονοκιβώτια τῶν 30
LBS (13,6 χμα), πρὸς τροφοδότησιν τῶν
διοικητῶν παρασκευασμάτων ἀρτοποι-
τῶν ἢ ζαχαροπλαστικῆς, τά λεπτά δὲ
500) εἰς μικρὰ σακκίδια ἢ κυτία (ἀπό
πλαστικά φίλμς ἢ χαρτόνι), διὰ τὴν τρο-

φοδότησιν τῶν παντοπωλείων.

Καταπολέμησις τοῦ ἐντόμου Drosophila (Χρασσόμυιγχ). Πρὸς τούτο, ἔνα
καὶ μόνον μέσον ὑπάρχει: ἀπόλυτος κα-
θαριότης κατά τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς
σταφίδος εἰς τὸ παραγωγικὸν καὶ συ-
σκευαστικὸν στάδιον (τὰ λοιπά βλαβε-
ρά ἔντομα τῆς σταφίδος καταπολεμοῦν-
ται δι' ὑποκαπνισμοῦ μὲν φάρμακα, ὡς τὸ
μυρμηκικὸν αἰδύλιον καὶ βρωμιοῦχον με-
δύλιον).

Καλλιεργητικαὶ διεργασίαι

Δίπανσις σταφιδαμπέλων. Ὅπο τῶν
Καλιφορνέζων σταφιδοπαραγωγῶν χρο-
νιμοποιοῦνται εύρυτατα τὰ χημικά λιπά-
σματα, παρ' δλον ὅτι οἱ συσκευαστοὶ
φρονοῦν διτὶ ταῦτα συντελοῦν περισσό-
τερον εἰς τὴν παραγωγὴν ξύλου ἢ καρ-
ποῦ: δταν δέ, λόγῳ τῆς εύρωστίας, τὸ
κλδευμα γίνεται μακρύτερον, λαμβάνον-
ται μὲν ὑψηλότεραι ἔσοδεῖαι, ἢ ποιότης
δμως τοῦ καρποῦ εἶναι κατωτέρα. Διά
πην ληπανσιν γίνεται χρήσις ἀζωτούχων
λιπασμάτων εἰς ἀναλογίαν 6–11 χμων
δχώτου κατά στρέμμα.

Τρυγπτὸς καὶ ἀπεξήρανσις. Αἱ στα-
φυλαὶ, κοπτόμεναι ἀπό τοῦ κλήματος, το-
ποθετοῦνται ἐπὶ τεμαχίων ἀδιαβρύχου
χάρτου μήκους 60 ἑκατοστόμετρων, ἀ-
φίνονται δὲ πρὸς ἀπόξηρανσιν εἰς τὸν ἥ-
λιον ἐντὸς τοῦ ἀμπελῶνος καὶ εἰς τὰ
ἐνδιάμεσα μεταξὺ τῶν γραμμῶν διαστή-
ματα.

Μετά τὸ πέρας τῆς ἀποξηράνσεως, ἀ-
ναδιπλοῦνται ὁ χάρτης εἰς σχῆμα μικρῶν
κυλινδρῶν, ἢ δὲ περιεχομένη ἐντὸς τού-
των σταφίς φέρεται μετ' ὀλίγον ἐντὸς
τῶν εἰδικῶν ξυλίνων κιβωτίων μεταφο-
ρᾶς καὶ ἀποδηκεύσεως.

Εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος
χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐργάται κυρίως Με-
ξικανοί, ἀμειδόμενοι ἀντὶ ἐνδός Δολλα-
ρίου ὡρισίως. Κατὰ τὸν τρυγητόν, ἔκα-
στος ἐργάτης ἐργάζεται 70–80 ὡρας
ἔδομασιαίων.

Ο μέσος ὄρος τῆς κατά παραγωγὴν
καλλιεργουμένης ἑκτάσεως σταφιδαμπέ-
λων ἐνέρχεται εἰς 80 στρέμματα, ἐν τού-
τοις ὑπάρχουν παραγωγοὶ μὲν ίδιοκτησί-
αν μέχρι καὶ 8.000 στρέμμάτων.

Τὸ ἐτήσιον ὑψός θροχῆς εἰς τὴν κυ-
ριωτέρων περιφέρειαν καλλιεργείας τῶν
σταφιδαμπέλων εἶναι λίαν χαμηλόν, ἀ-
νερχόμενον εἰς 228–230 ΜΜ, δι' ὃ καὶ
αἱ σταφιδαμπελοὶ ἀρδεύονται μὲν ποσό-
τητα ὕδατος 126 ΜΜ περίπου, κατὰ
στρέμμα, ἔτησίως. Τὸ ἀρδευτικὸν ὕδωρ
ἀντλεται ἐκ φρεάτων βάθους 18 ἐώς
100 μέτρων ἢ λαμβάνεται ἐξ ἀρδευτικῶν
αὐλάκων, ὅπου ὑπάρχουν τοιοῦτοι.

Κόστος παραγωγῆς. Τούτο, ὑπολογι-
ζόμενον βάσει τῆς στρεμματικῆς ἀποδό-
σεως τοῦ ἔτους 1955 ἐκ 450 χμων (350
όκ. περίπου), ἀνέρχεται συνολικῶς εἰς
154,6 Δολλάρια κατὰ μετρικὸν τόννον
ἢ περίπου 6 δρχ. κατ' ὄκαν.

Ασφαλισις τῆς Σταφιδοπαραγωγῆς

Κατὰ τὸ ἔτος 1956, πράκτωρ τις τῶν
Ι.Ι.ογδ.ς τοῦ Λονδίνου ἀνεκοίνωσεν διτὶ¹
ὅναλαμβάνει τὴν ἀσφάλισιν τῆς σταφι-
δοπαραγωγῆς ἐναντίον ζημιῶν ἐκ βρο-
χῶν παγετοῦ, ἡλιακῶν ἐγκουμάτων, ἀνε-
μοθελῶν, κινδύνων μεταφορᾶς, ἐκ
στάσεων, πτώσεως ἀεροσκαφῶν καὶ τρο-

χοφόρων ὀχημάτων, πλὴν τῶν ἐκ πτώ-
σεως χαλάζης.

Τὸ ἀσφάλιστρον κατὰ στρέμμα ποι-
κιλεῖ, ἀναλόγως τῆς περιοχῆς κυμαί-
νεται ἀπό 1,68 ἐως 2,81 Δολλάρια, ἢ τοι
κατὰ χμον, μὲν βάσιν παραγωγῆς 450
χμα κατὰ στρέμμα, 0,11–0,18 δρχ.